

'GAST. HET IS VOORBIJ'

Een eigen bedrijf, het was de jongensdroom van **DIEDERIK VAN GELDER (37)** en **ROGIER LEOPOLD (37)**. Vier jaar na de opening van hun eerste **BILDER & DE CLERCQ** eetwinkel moesten ze faillissement aanvragen. Onlangs ging die eerste vestiging weer open. Zonder Rogier en Diederik.

🕒 Miloe van Beek 📍 Bas Losekoot ⏱️ 5.08 min.

Hij had net op een congres in São Paulo een praatje gehouden over de innovaties van **BILDER & DE CLERCQ**, toen **DIEDERIK VAN GELDER** op zijn telefoon het ene na het andere verontrustende mailtje zag binnenkomen. Een paar weken eerder had hij met zijn compagnon **ROGIER LEOPOLD** afgesproken dat die uit het bedrijf zou stappen om passief aandeelhouder te worden. Een nieuwe partner zou vers kapitaal inbrengen, die deal was juridisch bijna rond. Tot ieders verrassing haakte hij op het allerlaatste moment alsnog af en trokken de andere aandeelhouders de stekker uit de eetwinkel formule. “Toen ik die mailtjes zag wist ik: het is einde verhaal voor **Bilder & De Clercq**. Ik belde Rogier: ‘Gast. Het is voorbij.’”

Van Gelder en Leopold kijken een half jaar later terug op het einde van **Bilder & De Clercq**, dat in 2013 begon als eetwinkel op de hoek van **De Clercqstraat** en **de Bilderdijkstraat** in Amsterdam. Ze geloofden heilig in het concept: een zaak waar je de juiste hoeveelheid ingrediënten voor de avondmaaltijd kon kopen, inclusief recept. Allebei zegden ze een goede baan op voor hun ondernemersavontuur.

Het faillissement en de nasleep ervan heeft ze veel gedaan, maar ze ogen niet aangeslagen. Ze maken grappen en vertellen open over wat er misging. Dat ze het tweede filiaal op de **Ceintuurbaan** niet hadden moeten openen, bijvoorbeeld. Van Gelder: “In ons businessplan stond dat we vanaf twee winkels break-even zouden draaien.” Maar geschikte winkelpanden zijn in Amsterdam niet voor het oprapen,

het duurde tot december 2013 voordat iets passends op hun pad kwam. Leopold: “Van dit pand op de **Ceintuurbaan** was de huurprijs sterk verlaagd. Het was mooi, groot en licht. We hadden bovendien sterk het gevoel dat onze doelgroep, tweeverdieners met weinig tijd, in **De Pijp** zat. Dat het niet voldeed aan onze andere eisen, gelegen op een hoek en naast een supermarkt, namen we voor lief.”

De eerste drie maanden kwam iedereen uit de buurt kijken. Daarna werd het ineens stil. Van Gelder en Leopold zagen toen al dat de locatie totaal anders was dan de **De Clercqstraat**: fietsers reden er hard aan voorbij, stoppen was levensgevaarlijk en er kwamen weinig mensen te voet langs. Tot overmaat van ramp werd de **Ceintuurbrug** opengebroken vanwege renovatiewerkzaamheden: nog minder aanloop. Hun investeerders adviseerden al snel pas op de plaats te maken, de ondernemers moesten zelf achter de toonbank om kosten te besparen. Van Gelder: “Op dat moment voelde dat wel logisch. Nu denk ik: we hadden moeten blijven ondernemen.”

Een jaar lang stonden ze dagelijks brood te snijden en koffie te zetten, tot ongenoegen van Van Gelder. “Rogier vond het leuk, ik trok het niet. Mijn energie ging de verkeerde kant op, ik werd somber en ging met lood in de schoenen naar de winkels. Ik was niet gaan ondernemen om de hele dag broodjes te staan smeren.”

Leopold probeerde zijn partner erdoorheen te slepen. “Samen konden we nog wel lachen, ook op klotemomenten. Maar ik vond het moeilijk om te zien dat Diederik er zo weinig plezier in had.” Er was meer marketing nodig om de

Rogier Leopold (l) en Diederik van Gelder, Bilder & De Clercq ↑

'STARTUPS ZIJN HOT, MAAR NIEMAND HEEFT HET OVER HET DAL WAAR JE DOORHEEN GAAT, DE RISICO'S, DE STRESS, HET HARDE WERKEN'

naamsbekendheid te vergroten, maar het marketingbudget was gerelateerd aan de omzet. En die nam alleen maar af. De investeerders legden nog een keer geld bij, maar in het voorjaar van 2014 was het genoeg. Er moest iets gebeuren. Van Gelder en Leopold bedachten een plan om extra omzetstromen te creëren. "Bilder & De Clercq moest omnichannel worden en ook op kantoren, online en in andere supermarkten aanwezig zijn." Ze bedachten de Bilder & De Clercq Wall: via een app of interactief scherm op kantoor konden medewerkers een maaltijd kiezen. Van Gelder en Leopold kwamen de ingrediënten om vijf uur 's middags langsbrengen. Google, Deloitte, Accenture en Schiphol wilden de service graag bieden aan hun medewerkers. Er kwam ook een Bilder & De Clercq-shop in een aantal Plus Supermarkten. Beide initiatieven oogstten lof, maar leidden volgens de investeerders niet snel genoeg tot succes. "Opnieuw nekte het tekort aan marketingbudget ons, we konden het gebruik van The Wall daardoor onvoldoende uitleggen. Mensen dachten dat ze de ingrediënten bij ons in de winkel op moesten halen."

Ondertussen bleef het filiaal op de Ceintuurbaan een zorgenkindje. Begin 2015 zei Van Gelder voor het eerst hardop: misschien moeten we het sluiten. "Ik had het gevoel dat we trokken aan een dood paard." Maar de helft van een bedrijf liquideren waar drie ton in is geïnvesteerd? Leopold stond niet direct te springen, maar ging toch overstag, ook hij wilde meer energie besteden aan nieuwe initiatieven. "Ik was klaar met het stressen vanwege de lage omzetcijfers."

De sluiting kwam net nadat ze in New York de Retail Innovation Award in ontvangst hadden genomen. "Bizar, we kregen daar een staande ovatie voor ons concept, een paar maanden later stonden we eigenhandig een van onze winkels af te breken," zegt Leopold.

Tot overmaat van ramp hoorden ze dat Plus de pilot niet wilde continueren. Ze kregen het direct benauwd. "Weer snijden in de kosten, de operatie in, dat zag ik niet zitten", zegt Van Gelder. "Ik wilde eruit." Via de investeerders vonden ze een nieuwe partner. Maar toen die afhaakte, wisten ze direct dat er niets anders op zat dan faillissement aanvragen. Van Gelder had in zijn hoofd al afscheid genomen van het bedrijf, Leopold was erg teleurgesteld. "Het ging in-

eens zo snel, het contrast met alles waar potentie in zat, de lof die we hadden ontvangen was te groot."

Terugkijkend was de deal met de nieuwe partner geen goede. Maar, zegt Leopold: "Beggars can't be choosers." Het is vooral frustrerend dat ze zo weinig tijd hebben gekregen om van hun concept een succes te maken, vinden ze. De Ceintuurbaan, The Wall: het moest in korte tijd geld opleveren. Het gebedel om geld liep sowieso als een rode draad door hun ondernemersavontuur. "Soms deden we tweeënhalve maand over het binnenhalen van 25.000 euro, dat zetten we in kortere tijd om op de De Clercqstraat." In de omgang met investeerders waren ze niet doortastend genoeg, zeggen ze nu, ze zeiden te vaak ja en amen. "Het was goed geweest als we een keer met de vuist op tafel hadden geslagen, hadden geroepen: 'Nu is het afgelopen met dat geneuzel!' Maar we lieten ons meeslepen in de emotie van de investeerders", peinst Van Gelder. "Ze wilden zo min mogelijk investeren en zo snel mogelijk return on investment."

Natuurlijk hebben ze ook zelf verkeerde keuzes gemaakt. "De Ceintuurbaan hadden we niet moeten openen, en uiteindelijk ook niet moeten sluiten. We hadden door moeten gaan met meerdere vestigingen." Ze hebben nergens spijt van, maar zien wel dat ze zichzelf bijna de vernieling in hebben gewerkt. Alles draaide om het bedrijf. Ze hebben hun buik wel even vol van het ondernemerschap. "Startups zijn zo hot, maar niemand heeft het over de andere kant: het dal waar je doorheen gaat, de risico's, de stress, het harde werken zonder dat het financieel wat oplevert."

Zelf beten Leopold en Van Gelder vier jaar op een houtje. Voor Leopold, die drie kinderen heeft, is brood op de plank nu de eerste prioriteit. Hij gaat een Belgisch horecabedrijf in Nederland introduceren. "Het thuisfront is ook even klaar met mijn ondernemersambities, de afgelopen jaren hebben veel onzekerheden en stress met zich meegebracht." Van Gelder is in gesprek met een internationaal bedrijf en geniet voorlopig even van zijn vrijheid. Hij verhuurt zijn huis en woont zelf overal en nergens.

Bilder & De Clercq op de De Clercqstraat is inmiddels weer open. "Het is gekocht door investeerders. Dat is zuur ja." De achtbaan van de afgelopen vier jaar heeft ze ongelofelijk veel geleerd, op alle fronten. "Onze veerkracht en werklust heeft me verbaasd," zegt Van Gelder. "Ze maken ons de pis niet meer lauw." ■■